

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Claru[m] speculum & amabile exemplar quod nobis præmonstrauit
Dominus Iesus Christus, quodq[ue] à nobis vicissim exigit. LXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

De sex sedulitatibus seu diligentijs.

CAPVT LXV.

Sex diligentia adhibenda.

VT autem homo in vita spirituali proficiat, ac perseueret, sex diligentias facere debet. *Primò*, cor suum frequenter ad Deum eleuet, eiusque gratiam & patrocinium seruenter semper imploret, quoniam à seipso planè potest nihil. *Secundò*, sicubi forte deliquerit, protinus cum magna diligentia ad mentem rediens, per veram pœnitentiam & confessionem ad Deum studio iterum se conuertat, cum firmo proposito omnia peccata, omnesque peccatorum occasiones euitandi. *Tertiò*, rei diuinæ audiendæ quotidie operam det, idque ex mera gratiarum actione: quotidie enim renouatur nobis amor ille, quo suavissimus Dominus seipsum nobis reliquit in terris. *Quartò*, sæpius, maxime autem festis diebus se ad sumptionem sacramenti Eucharistiæ præparet. Quod & si semper non accipiat, aut si alioqui parum ad hoc sit dispositus, nihil secus tamen ad hoc se præparabit, quam si verè illud esset accepturus: vt inexhaustæ illi Seruatoris dilectioni aliquatenus saltem occurrat, faciens quod in se est. *Quintò*, magna diligentia, magnoque adfectu ad verbum Dei audiendum, legendum vesicuit ad verum animæ cibum) properet, quod auditum vel lectum, studiosè reuoluens, ita apud sese aliquantisper maneat, perinde ac si Christi corpus verè manducasset, verbum Dei intra se operari sinens. Verùm enimvero errores istos neotericos, qui sub verbi Dei pretextu nunc passim inualescunt, idque contra fidem & instituta Ecclesiæ Catholicæ, quæ sponsa Christi est & basis veritatis, maiori studio cauebit, quam ipsum cacodæmonè, si modo salutis sue curam aliquam habeat. Non est enim nisi vna Ecclesia Catholica, vna fides, per vniuersas mundi nationes dispersa, ab exordio mundi ad finem vsque duratura, in cuius vnitate seruandi sumus omnes. *Sextò*, omnes societates & familiaritates omnium hominum, quantumuis etiam sancti aut religiosi sint, qui ei alicubi occasio esse possunt, boni alicuius omittendi, aut sceleris cuiuspiam admittendi, studiosè deuitet.

Verbū Dei quā studiose auscultandum sit.

Ecclesiæ vnitatis.

Familiaritas fugienda quæ.

Clarum Speculum & amabile exemplar, quod nobis præmonstrauit Dominus noster Iesus Christus, quodque à nobis vicissim exigit.

CAPVT LXVI

Quisquis in virum spirituale euadere desiderat, ante omnia maximā interioris hominis sui curā agere & tacere debet, vt audiat quid in eo loquatur Deus. Omnem etiam occupationem, cordisque distractionem deuitet, ac Deo in solitudine vacet. Sensus suos ab omni vanitate arceat, Deique præsen-

presentiam in omni loco, in omni tempore contemplari studeat. Secum habi-
 ter, zelum habeat manendi semper in veritate & sinceritate cordis & tranquilli-
 tate conscientiar. Mitis semper & humilis sit corde, & deiformis in tota conuer-
 satione. Omnia de manu Domini accipiat, Deum in omnibus operibus semper
 prae oculis habeat. In humili quadam sui ipsius abnegatione erga Deum semper
 consistat, cui etiam subijciat se & omni homini propter Deum. Homo deiformis
 sine intermissione bonitatem, perfectionemque Dei, ac è diuerso vilitatem im-
 perfectionemque suam perpendat, reputans se omnibus hominibus longè infe-
 riorum Summ opere à sui vana complacentia, naturaque suae latente nequitia se-
 metipsum custodiat, nec maiora de se sentiat aut sentiri velit, quam à seip-
 so habet, hoc est nil nisi peccatum. Nouum quendam viuendi modum,
 noua exercitia ad mortificandum seipsum, semper quaerat, & quasi iam pri-
 mum incipiat, ad nouas semper virtutes seipsum extendat. Verbis parcus, vir-
 tutibus locuples sit. Derelinqui & aspernari cupiat ab omnibus hominibus. Mi-
 nimos defectus maximi ponderet. Praecipuum illius studium sit vt Deum intus
 in anima sua semper praesentem inueniat, & foris omnem hominem honestis
 vitae exemplis aedificet. Omnia opera sua in absolutissima sua perfectione ad
 Dei honorem perficiat. Verus Dei cultor nil faciat in hoc tempore, cuius illum
 poeniteat in aeternitate. In tribulationibus quibusuis spiritualem tolerantiam,
 in multiplicitate magna recollectam mentem habeat. Nil proprium in hoc
 tempore, nullum delectum in rebus possideat, nil praeter Deum in mente sua
 concipiat, vnde etiam nil praeter Deum solum pariat, hoc est, nihil mentem su-
 am intrare, nihil exire permittat, nisi Deum. Abstractum se ab omnibus homi-
 nibus, vacuum ab irruentibus imaginibus teneat. Mentem asserat, liberamque
 faciat ab omnibus accidentibus. Inspirationem patris sui caelestis assidue in a-
 nima suscipiat. Frequens se in veneranda imagine Domini nostri Iesu Christi
 cernat, & contempletur, num forte in aliquo huic similis dissimilisve sit. Om-
 nibus seipsum exemplar probitatis exhibeat. Verax sit in verbis, maturus
 in tota conuersatione. Assidue originem suam vnde sine medio processit,
 contempletur, & illuc omni cum diligentia repedare studeat. Perpendat e-
 tiam quid sit, vbi sit, vnde venerit, quo reuertetur, quid agatur, propter
 quid agat. Constans, proficiensque in virtutibus & veritate ad mortem vsque
 perseueret.

*Epilogus eorum quae dicta sunt, praecipua quaedam, quae initio
 in usum frequentiore non sunt
 vertenda tyroni, re-
 petens.*

CAPVT LXVII.

Ad haec niti per gratiam Dei tibi necessarium est. *Primo*, omnes consolatio-
 nes corporales ac familiaritates hominum abijcere. Pari modo de cunctis
 rebus facias, quarum causa non est Deus. Deo itaque & patri spirituali te